

необхідності дотримання вимог законів, нетерпиме ставлення до правопорушень і злочинності, а також долати у свідомості студента хибні уявлення, сформовані під впливом негативних явищ життя.

Ільчук В.В.
ВНАУ

ЧИННИКИ ТА НАПРЯМИ ПРОФЕСІЙНО САМОРОЗВИТКУ ВИКЛАДАЧА ВИЩОЇ ШКОЛИ

Самоосвіта, самовдосконалення та саморозвиток викладача ВНЗ є необхідною умовою його професійної діяльності. Тому, професійне зростання також можна назвати й пошуком свого шляху. План професійного саморозвитку має бути націленим на отримання викладачем вищої школи таких знань, що сприяли б розширенню світогляду в наукових галузях, дисципліни з яких викладаються, підвищенню ефективності навчання дисципліни, сприяли б виробленню нових педагогічних прийомів і методик, розвитку творчого потенціалу в професійній діяльності.

Створюючи модель програми професійного саморозвитку, ми виходимо з того, що сьогодні суспільству потрібні ініціативні й самостійні фахівці, здатні постійно удосконалювати свою особистість і діяльність. Саме вони можуть адекватно виконувати свої функції, відрізняючись високою сприйнятливістю, соціально-професійною мобільністю, готовністю до швидкого оновлення знань, освоєння нових сфер діяльності.

Проаналізуємо основні чинники, що спонукають викладачів ВНЗ до неперервної самоосвіти.

Щоденна робота з інформацією вимагає все більших знань не лише з пошуку, аналізу нової інформації, а й щодо її зберігання, використання та достовірності.

Бажання творчості. Викладач – професія творча. Творча людина не зможе з року в рік працювати за одним і тим самим планом чи сценарієм, читати одні й ті самі лекції за однією й тією самою методикою. Його викладацька діяльність має бути цікавою й приносити задоволення.

Зміни, що відбуваються в суспільстві. Ці зміни значно позначаються на студентах, формують їхній світогляд, і відповідно, потребують від викладачів нових методологічних підходів до організації навчально-виховного процесу у ВНЗ.

Конкуренція. Значне скорочення чисельності студентів, що спричинене демографічною кризою в суспільстві та збільшенням кількості різних ВНЗ, викликало хвилю скорочень професорсько-викладацького складу. Більш-менш упевнено відчуває себе лише той викладач, який має науковий ступінь кандидата, а ще краще – доктора наук і наукове звання професора.

Думка студентів. Жодному викладачу не байдуже, вважають його високопрофесійним чи ні. Непрофесійним викладачем проводити заняття

в сучасній студентській аудиторії неможливо, на такі заняття студенти просто не придуть.

Основними видами діяльності в процесі самоосвіти, що сприяють професійному зростанню викладача, вважаємо такі:

- систематичний перегляд певних телепередач;
- читання педагогічних періодичних видань;
- читання методичної, педагогічної та літератури з навчальної дисципліни;
- огляд в мережі Інтернет інформації з дисципліни, що викладається, педагогіки, психології щодо психологічних і методичних прийомів, педагогічних технологій;
- вирішення завдань, вправ, тестів, кросвордів і інших завдань зі своєї дисципліни підвищеної складності, або нестандартної форми;
- відвідини семінарів, тренінгів, конференцій, занять колег;
- дискусії, наради, обмін досвідом з колегами;
- вивчення сучасних психологічних методик у процесі інтерактивних тренінгів;
- систематичне проходження курсів підвищення кваліфікації;
- організація гурткової та позааудиторної діяльності з дисципліни;
- вивчення інформаційно-комунікаційних можливостей для підвищення ефективності навчального процесу;
- відвідини виставок і тематичні екскурсії з дисципліни;
- спілкування з колегами в мережі Інтернет, використання соціальних освітніх сервісів.

Макар З.Ю.
ЛНЛУУ

ПРОЕКТУВАННЯ ЯК ФОРМА НАБУТТЯ ПРОФЕСІЙНИХ УМІНЬ МАЙБУТНІМИ ДИЗАЙНЕРАМИ

Для ефективного оволодіння фаховою діяльністю актуальною, на думку П. Татіївського, є методика сенсорного розвитку майбутніх дизайнерів, розвитку мотивації творчого стилю, формування знань з психолого-педагогічних основ дизайну й декоративно-ужиткового мистецтва. Проте, центральною ланкою в системі професійної дизайнерської освіти вважається проектне навчання, його поєднання з навчальною і практичною роботою студентів. Навколо нього інтегрується весь комплекс дисциплін, необхідних для забезпечення основ професійної творчості.

Українська дослідниця Є. Омельницька наголошує, що в основі проектного мислення лежить творче (креативне) мислення, спрямоване на створення нового, раніше не створеного. Нею визначено елементи структури проектного мислення, виділено комплекс організаційно-педагогічних умов, що забезпечують вирішення проблеми формування проектного мислення студентів-дизайнерів, акцентовано увагу на діалогічній взаємодії студентів і